

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΧΟΥΑΝΙΤΑ: Η κόρη του ζωγράφου από τη Σάμο

ΜΕΡΟΣ 2: Τα σακουλάκια με τα πετράδια

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 8

Ο Βαν ντε Φλου την χρονιά του 1945 ήταν 50 χρόνων. Λεπτός ψηλός με γκρίζους κροτάφους, φορώντας πάντα ένα ακριβό κοστούμι, ήταν ένας πολύ ελκυστικός άνδρας. Κυκλοφορούσε τις περισσότερες φορές, στις κοινωνικές του εξόδους, με την συνοδεία ωραίων γυναικών.

Ήταν πλούσιος. Το φανέρωνε η μαύρη λιμουζίνα του με τον οδηγό, έτοιμο να τον μεταφέρει όπου ήθελε.

Το σπίτι του βρισκόταν στην πλουσιότερη συνοικία του Μοντεβιδέο.

Μια τριώροφη άσπρη έπαυλη, πνιγμένη στο πράσινο με μεγάλα δένδρα και ένα κήπο στρωμένο με χόρτο. Στις ζαρντινιέρες τριαντάφυλλα και γαρύφαλλα και άλλα πολύχρωμα λουλούδια που τα φρόντιζε με πολύ αγάπη ο κηπουρός του.

Αυτή ήταν η εξωτερική εικόνα του Βαν ντε Φλου. Μια εικόνα που θα μπορούσε να σαγνενεύσει μια νέα γυναίκα, αν επιδίωκε η ίδια φυσικά, να ζήσει για ένα μικρό διάστημα, μια πλούσια και ανέμελη ζωή, στο πλάι ενός μεγαλύτερου σε ηλικία άνδρα.

Ο Βαν ντε Φλου άλλαζε συνέχεια συνοδούς. Διατηρούσε στο σπίτι του ένα μεγάλο αριθμό προσωπικού.

Όλα τα μέλη του προσωπικού έμεναν σε μικρές μονοκατοικίες κτισμένες στην άλλη άκρη του τεράστιου κήπου, και πολύ μακριά από την έπαυλη.

Εκτός από τον οδηγό και τον κηπουρό, είχε μια οικονόμο, που ήταν και το πιο έμπιστο του άτομο, δύο μαγειρίσες στην κουζίνα, και πέντε καμαριέρες.

Το σπίτι του, είχε πέντε κρεβατοκάμαρες ξενώνες, που ήταν πάντα γεμάτες από φιλοξενούμενους του οικοδεσπότη.

Όλοι οι ξένοι, ήταν άτομα με επιρροή στην πολιτική και κοινωνική ζωή του τόπου ή με μεγάλη οικονομική δύναμη.

Στην τραπεζαρία του σπιτιού στο μεγάλο τραπέζι κάθονταν πολλές φορές πάνω από δέκα πρόσωπα. Τα περισσότερα άλλαζαν την κάθε φορά.

Τρία μόνο άτομα παρέμεναν πάντα τα ίδια σε κάθε επιδεικτικό και πλούσιο δείπνο που οργάνωνε με κάθε σχολαστικότητα ο Βαν ντε Φλου.

Οι συναντήσεις των τριών αυτών ανδρών, ήταν πολύ συχνές, δύο και τρεις φορές την εβδομάδα.

Ποιοι ήταν αυτοί οι τακτικοί συνδαιτυμόνες που είχαν την εύνοια του οικοδεσπότη;

Ήταν ο διευθυντής της Εθνικής Τράπεζας, ο αρχηγός της αστυνομίας και ένας μυστηριώδης τύπος που παρουσιαζόταν ως οικονομικός σύμβουλος της Βρετανικής πρεσβείας, αλλά στην πραγματικότητα ήταν πράκτορας των Γερμανών.

Όλοι τους στην αρχή υπολόγιζαν την γνώμη του διότι ήξεραν πολύ καλά ότι πίσω από αυτόν υπήρχαν ισχυροί παράγοντες του εξωτερικού. Τελευταία όμως άρχισαν να αποκαλύπτονται σκοτεινά σημεία από το παρελθόν του. Υπήρχαν εύλογες υποψίες αλλά όχι ενδείξεις.

Οι νεαρές καμαριέρες χαμογελαστές τους σέρβιραν το ποτό και τα εκλεκτά πιάτα με τα πιο νόστιμα φαγητά.

Σε μια τέτοια συνάντηση πάρθηκε και η απόφαση για την μετακίνηση προς άλλο μέρος διαμονής του Steve Morris.

Όλοι ήξεραν την πραγματική του ταυτότητα, αλλά δεν ήταν αυτό που ενδιέφερε. Δεν τον ήθελαν για το παρελθόν του.

«Μας ενδιαφέρει ο Steve Morris για την πιθανότητα να έχει μεταφέρει μαζί του και το σχεδιάγραμμα για τα οπικά συστήματα», είπε ο Βαν ντε Φλου.

«Είναι φυσικά και τα διαμάντια», πρόσθεσε ο τραπεζίτης, για να πάρει αμέσως την απάντηση του μυστηριώδους άνδρα:

«Τα διαμάντια ήδη τα έχουμε. Το σχεδιάγραμμα μας ενδιαφέρει».

Ο Βαν ντε Φλου σε κάθε δείπνο με τους συνδαιτυμόνες του, διατηρούσε την ψυχραιμία του και ο ρόλος του ήταν βασικά του συντονιστή.

Δεν επέβαλε την γνώμη του. Όμως όλοι υπολόγιζαν σε αυτή.

Η ομάδα των τριών ανδρών είχε συσταθεί λίγο μετά την έναρξη του Β' Παγκόσμιου πολέμου.

Οι βρετανικές μυστικές υπηρεσίες είχαν από καιρό επισημάνει πως σε ορισμένες χώρες τις Λατινικής Αμερικής υπήρχαν άτομα που θα μπορούσαν να τα στρατολογήσουν για να εργασθούν υπέρ των δικών τους συμφερόντων.

Τα άτομα αυτά θα έπρεπε να έχουν επιρροή στην δική τους κοινωνία, τόσο για την θέση τους, όσο και για το οικονομικό τους εύρος.

Να είναι αποδεκτά ήδη στην χώρα τους για να μπορούν να επηρεάζουν καταστάσεις. Αποκλείστηκαν τα πολιτικά πρόσωπα διότι θα ήταν συνεχώς εκτεθειμένα στους πολιτικούς τους αντιπάλους.

Ο Βαν ντε Φλου θεωρήθηκε το πιο κατάλληλο άτομο να εμπιστευθούν.

Αρκετά πλούσιος για να μη εξαγοράζεται αλλά παράλληλα δυναμικό στοιχείο, που θα μπορούσε να κινηθεί με άνεση σε κάθε νευραλγικό κέντρο και να γίνει αποδεκτός.

Κατείχε πλήρως την τοπική γλώσσα και μιλούσε άπταιστα την Αγγλική και Γερμανική.

Γεννήθηκε το 1895 στο Άμστερνταμ της Ολλανδίας από φτωχική οικογένεια. Οι γονείς του διατηρούσαν μια μικρή ταβέρνα σε ένα στενό δρομάκι κοντά στο μεγάλο κανάλι.

Μια πυρκαγιά που ξέσπασε μια νύκτα, κατέστρεψε τα πάντα και ο μικρός μαζί με τους γονείς του βρέθηκαν στους δρόμους.

Δεν είχαν άλλη επιλογή παρά να ακολουθήσουν τα παραβάνια που οδηγούσαν στο λιμάνι και στο μεγά-

λο πλοίο που ξεκινούσε για τον νέο κόσμο.

Κάτι χρυσά νομίσματα που είχε ραμμένα η μάνα του στο μακρύ φαρδύ, φθαρμένο από τον καιρό μπλε φουστάνι της, χρειάστηκαν την κατάλληλη στιγμή για να μπορέσουν οι τρεις του να κωθούν κάπου στο μεγάλο καράβι.

Η χρονιά του 1896. Εκείνος ήταν τότε μερικών μηνών.

Κάποτε το πλοίο θα φθάσει στην Νέα Υόρκη.

Τίποτε από όλη αυτή την περιπέτεια δεν θυμάται. Αργότερα όταν μεγάλωσε το έλεγε η μάνα του την ιστορία.

Ο πατέρας του ένας πελώριος δυνατός άνδρας, ο Καρλ ντε Φλου, θα δουλέψει αχθοφόρος στο λιμάνι, και η μάνα του, μια μικροσκοπική καστανή με μακριά μαλλιά και ζωηρά μάτια, με την βοήθεια κάποιας Ιταλίδας γειτόνισσας, θα πιάσει δουλειά, στο ιταλικό μαγειρείο της περιοχής και ο μικρός θα σμίξει με τα άλλα αλανάκια της γειτονιάς.

Ο ερχομός του 1900, του μεγάλου αιώνα, όπως όλοι αποκαλούσαν, θα βρει τον 5χρονο, Βαν ντε Φλου σε ένα διαφορετικό περιβάλλον.

Ο πατέρας του είχε πεθάνει -έπεσε ένα φορτίο πάνω του και τον πλάκωσε- και η μάνα του, η Έρρικα, μια καλλονή του καιρού της στα 25 της χρόνια, από το μαγειρείο όπου δούλευε, θα βρεθεί παντρεμένη αυτή την φορά, με ένα πολύ μεγαλύτερο της άνδρα, με τον Πάμπλο Ρούντο, αρχιμαφιόζο της περιοχής και ο νεαρός Ολλανδός να πηγαίνει σε ένα από τα ακριβά ιδιωτικά σχολεία.

Στα δύσκολα χρόνια της εφηβείας του, που ήταν απόλυτα συγχυσμένος μέσα στο περιβάλλον που μεγάλωνε, η μάνα του θα του συμπαρασταθεί να ξεπεράσει πολλά προβλήματα.

Αυτό θα τον βοηθήσει στα μελλοντικά του βήματα και την διαμόρφωση του ισχυρού χαρακτήρα του. Του είχε πει κάποτε η μητέρα του.

«Το χρήμα είναι δύναμη και πολύ ισχυρή. Πρέπει να ξέρεις να το χειριστείς και θα σε βοηθήσει στην κατάλληλη ώρα».

Ο Πάμπλο Ρούντο είχε μεγάλη αδυναμία στην όμορφη γυναίκα του. Ήξερε πόσο αγαπάει τον γιό της για αυτό και κάθε τόσο της έλεγε:

«Θα τον στείλω να σπουδάσει. Να γίνει σπουδαίος όταν μεγαλώσει».

Ο Βαν ντε Φλου μετά το κολλέγιο, τέλειωσε το πανεπιστήμιο σπουδάζοντας οικονομικά και ξένες γλώσσες και τέλειωσε με άριστα.

Όμως την χρονιά εκείνη πολλά πράγματα άλλαξαν. Ήταν λίγους μήνες πριν τελειώσει ο μεγάλος πόλεμος στην Ευρώπη.

Ο Πάμπλο Ρούντο δολοφονείται από μέλη της αντίπαλης συμμορίας και μάλιστα μπροστά στα μάτια της γυναίκας του και η «φαμίλια» αποφασίζει να φυγαδεύσει την μάνα και τον γιό προς τον Νότο, στην Ουρουγουάη.

Εκεί υπήρχε το μεγάλο αγρόκτημα του άλλοτε ισχυρού άνδρα.

Η «φαμίλια» τίμησε την οικογένεια του πρώην αρχηγού, αφήνοντας στην χήρα του Πάμπλο Ρούντο ένα μεγάλο ποσό χρημάτων και μάλιστα σε αμερικανικά δολάρια.

Συνέχεια την επόμενη εβδομάδα